

РЕШЕНИЕ

№ 3373

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 11.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2471** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е на основание постъпила жалба от Н. Б. Б. от [населено място], депозирана чрез адв. П. П. от САК срещу отказ на Директора на ДСП-С., обективиран в писмо с изх. №СЛ/Д-С-СК/933-003/11.01.2022 г., потвърден с писмо изх. №22-94А-00-0506#1 на Директора на РДСП – С.-град, с който твърди, че ѝ е отказано извършване на административна услуга – запознаване със съдържанието на административната преписка по случая на дъщеря ѝ Г. Л. И., образувана по сигнали от 09.12.2021 г. В жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен, като са изложени доводи в тази насока. Иска се отмяна на оспорения акт и на ответника да се разпореди да ѝ предостави възможност да се запознае с праписката, като ѝ се осигури възможност да прегледа документите и евентуално да получи копие от тях. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С. чрез процесуалният си представител юрисконсулт Х. Н.-Й. в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната недопустимост, респективно неоснователност. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от оспорващата.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени

събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорващата е подала молба с вх.№ СЛ/Д-С-СК/933-002 на 30.12.2021 г. до Директора на Д“СП“ – С. с искане да ѝ бъдат предоставени всички документи във връзка с извършена проверка по повод анонимен сигнал срещу нея.

С писмо изх. №СЛ/Д-С-СК/933-003/11.01.2022 г. Директора на Д“СП“ – С. ѝ е изпратил копия от извършена проверка на анонимен сигнал, касаеща положението на трите ѝ деца – Г., И. и Б. И.. Информирал я е, че в резултат от проверката в ОЗД – С. е отворена работа по случай на Г. И. на основание чл.23 ЗЗДет – съдействие и подпомагане в семейна среда, както и за последващите от това действия, които следва да бъдат извършени с нейно съдействие, за което ще бъде уведомена. Липсват данни кога оспорващата е получила писмото.

На 01.02.2022 г. срещу писмото същата е депозирала жалба до Директора на РДСП – С.-град. С писмо от 02.02.2022 г. Директора на РДСП – С.-град е изискал информация от Директора на ДСП – С. относно изложените в жалбата твърдения и обстоятелства, с указание същата да бъде представена в срок до 14.02.2022 г. Такава информация е представена с писмо от 10.02.2022 г. На 14.02.2022 г. е извършена проверка в ОЗД - С., резултатите от която са обективирани в приложен по делото протокол. С писмо от 21.02.2022 г. Директора на РДСП – С.-град е информирал оспорващата за резултатите от проверката, като в същото подробно е описана работата по случая с детето ѝ Г.. Посочено е, че по повод постъпили сигнали от лица, пожелали анонимност, на същия ден – 09.12.2021 г. е започнала работа по оценката им. Вследствие на това на 20.12.2021 г. е отворена работа по случая на основание чл.23 ЗЗДет, като екипът на ОЗД – С. е взел решение да бъде предприета мярка за закрила спрямо детето „Съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда“, като семейството да бъде подкрепено, с цел детето да бъде отглеждано в семейната си среда от родителите. Изготвен е план за действие, който оспорващата е отказала да подпише. По отношение на молбата за съдействие относно водено административно производство за детето Г. е посочено, че по данни от ДСП – С. от страна на дирекцията не се води административно производство срещу нея и към момента няма издаден административен акт. По отношение цитираното в жалбата несъобразяване с чл.9 от Конвенцията за правата на детето е прието, че видно от представените протоколи от срещи на нея и на детето е предоставена възможност да изразяват мнението си. Писмото е получено от оспорващата на 23.02.2022 г.

От доказателствата по делото става ясно, че отдел „Закрила на детето“ при ДСП – С. работи по случай с детето Г. Л. И. по постъпили на 09.12.2021 г. сигнали от лице, пожелало анонимност, регистрирани в Интегрираната информационна система с данни, че майката на трите деца – оспорващата Н. Б. Б., упражнява системен тормоз спрямо тях.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Противно на доводите на ответника, съдът приема, че е налице годин за оспорване ИАА, доколкото оспореният представлява отказ да се извърши административна услуга. Видно от доказателствата по делото процесният отказ е оспорен по административен ред пред Директора на РДСП – С.-град. Това оспорване

е приключило с с писмо изх. №22-94А-00-0506#1 на Директора на РДСП – С.-град, което, видно от доказателствата по делото, е получено от оспорващата на 23.02.2022 г. Предвид това и с оглед разпоредбата на чл.149, ал.3 АПК срокът за оспорване на първоначалния акт започва да тече от съобщението, че по-горестоящият административен орган се е произнесъл с решение. В случая доколкото жалбата е постъпила в съда на 09.03.2022 г., то срокът по ал.3, вр. ал.1 на чл.149 АПК е спазен. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав намира жалбата за ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът приема, че оспореното в настоящото производство писмо обективира макар и частичен отказ да бъде предоставен достъп до документи по образуваната в ДСП-ОЗД- С. проверка във връзка с подаден сигнал относно детето Г. И., тъй като оспорващата е поискала да ѝ бъдат предоставени всички документи от проверката, а с оспореното писмо са ѝ предоставени само част от тях. Следователно същото има белезите на индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК. Макар отказът да не е обективиран в решение, от съдържанието на същото става ясно, че ответникът е счел, че не следва да ѝ предоставя всички документи по случая, макар че не е посочено защо. Оспореното писмо представлява ИАА, доколкото в същото е обективиран отказ за достъп до административната преписка, касаещи лично оспорващата, както и неговата малолетна дъщеря Г. И., т.е. отказано е изпълнение на задължение, произтичащо от чл.34, ал.1 от АПК, а именно, че административният орган осигурява на страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да си правят бележки и извадки или - според техническите възможности - копия за тяхна сметка по всяко време на производството, включително и след приключването му с издаване на индивидуален административен акт съгласно Закона за Националния архивен фонд.

Оспореното писмо е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт и компетентност. При издаването му съдът счита, че не е спазено изискването за форма съгласно чл.59, ал.2 АПК, в частност по т.4 от тази разпоредба, която изисква административният акт да съдържа фактически и правни основания за неговото издаване. В процесното писмо липсват каквито и да е мотиви в тази насока. Липсва и позоваване на друг документ, част от административната преписка, в който да се съдържат такива и към които издателят на писмото да препраща. Предвид това се стига до извода за пълна липса на мотиви при издаване на процесното писмо. Липсата на мотиви е съществено нарушение във формата на акта и винаги е основание за неговата отмяна, тъй като от една страна ограничава правото на заявителя да разбере защо е постановен отказ, а от друга страна възпрепятства съда да извърши контрол за законосъобразност на оспорения акт. Недопустимо е този пропуск да бъде саниран в хода на съдебното производство с излагане на такива от издателя на акта или чрез позоваването на такива в друг документ, който не е посочен изрично в оспорения акт. Предвид това съдът приема, че само това нарушение е достатъчно за отмяна на оспорения отказ.

Освен това същото е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. В нарушение на разпоредбите на чл.34 и чл.35 АПК ответникът се е произнесъл по молбата без да обсъди доводите на молителя и при необходимост да изиска и събере необходимата за правилно изясняване на случая информация.

Съдът прие за установено, че отдел „Закрила на детето“ при ДСП – С. работи по случай с детето Г. И. във връзка с постъпили на 09.12.2021 г. сигнали от лице, пожелало анонимност, регистрирани в Интегрираната информационна система с данни, че майката на трите деца – оспорващата Н. Б. Б. упражнява системен тормоз спрямо тях.

Съгласно чл.41, ал.2 от Конституцията на Република България, гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права.

Принципите на АПК задължават административните органи да осигурят откритост на информацията в административното производство на всички лица, които са заинтересовани от изхода на производството и да им осигурят равни процесуални възможности да участват в него за защита на своите права и законни интереси /чл.8 и чл.12, ал. 1 от АПК/.

В случая е подадено заявление за предоставяне на административна услуга по смисъла на §1, т.2, б. "в" от ДР на Закона за администрацията – иска се извършване на административно действие - предоставяне на достъп до административната преписка, както и копия от същата. Съгласно §1, т.2, б. "в" от ДР на Закона за администрацията "Административна услуга" е извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. Всяко лице, поискало такава, има правото да я получи след заплащане на съответната такса, ако такава е предвидена, или възстановяване на евентуално направените разноски. При това, административният орган дължи да предостави услугата по всяко искане, дори ако вече е била предоставена същата по предходно искане. В случая не се установяват никакви обстоятелства, съставляващи основание за отказ по искането. Оспорващата, като майка на детето, по случая на което е образувано производството с твърдения за упражняван от нея тормоз, е участник в същото производство и има правото по чл.34, ал.1 АПК на пълен достъп до преписката. Това право не може да бъде ограничавано с различни съображения, още повече, че в случая такива дори не са изложени.

По изложените съображения отказът следва да бъде отменен, като на основание чл.173, ал.3 и чл.174 АПК преписката следва да бъде изпратена на ответника с указание, че следва да предостави достъп до поисканата информация в пълен обем, както и да предостави на заявителя исканите от него копия от административната преписка. Ответникът следва да съобрази, че ако в исканата информация се съдържат лични данни за трети лица, то същите биха могли да бъдат заличени, за да бъдат спазени процедурата и изискванията на Закона за защита на личните данни и Регламент ЕС-2016/679 на Европейския съвет и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

При този изход на спора и предвид разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК съдът намира за частично основателно искането на оспорващата за присъждане на направените от нея деловодни разноски, своевременно претендирани от процесуалния ѝ представител. Същите са в доказан размер от общо 1810 лева, от които 10 лева платена държавна такса и 1800 лева адвокатски хонорар, платени по банков път, видно от представеното копие на платежно нареждане, съобразно уговореното в приложения договор за правна защита и съдействие. Съдът намира за основателно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар. Разноските се присъждат при зачитане принципа на справедливостта и съразмерността, при което следва да се присъди само и единствено такъв размер на адвокатско възнаграждение, който да отговаря на критериите на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата - да е "обоснован и справедлив", т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството, включително когато се определят минималните размери на адвокатските възнаграждения, защото те следва да се обосновават с два обективни критерия - обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес. В случая липсата на обосноваване на претендирания размер на разноските произтича и от извършените процесуални действия по делото. Производството не се отличава с фактическа и правна сложност. По настоящото дело е проведено едно съдебно заседание. С оглед на това размерът на адвокатското възнаграждение, което следва да се присъди на оспорващата като разноски, следва да се определи на 500 лева. Следователно, разноски в размер на 510 лева следва да бъдат присъдени и заплатени от ЮЛ, чийто орган е издал оспорения акт, а именно Агенция социално подпомагане. Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2, вр. чл.174 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ, обективиран в писмо с изх. №СЛ/Д-С-СК/933-003/11.01.2022 г.на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С..

ИЗПРАЩА преписката на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С. за ново произнасяне по молбата на Н. Б. Б. от [населено място] с вх.№ СЛ/Д-С-СК/933-002 на 30.12.2021 г., съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция социално подпомагане да заплати на Н. Б. Б. от [населено място] деловодни разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: